

1.1 Manipulacija medija

Mediji nisu postali oruđe prikupljanja i širenja informacija koje proizvodi neko drugi, već proizvođač, kontrolor i vlasnik informacija. Oni imaju svoje moćne i profesionalno obučene kadrove za to. Njima su na raspolaganju faktički sve raspoložive snage koje su na bilo koji način povezane sa informacijama. Oni formiraju informaciju po svojim pravilima, dajući informaciji oblik koji odgovara njihovim interesima. Informacioni tok koji ih zaobilazi neznatan je u poređenju sa onim koji prolazi kroz njih, a njegova uloga još beznačajnija. Oni su skoncentrisali u sebi najuticajnije informacione tokove i društvene snage. Pošto se kao alternativa manipulaciji navodi fizička prinuda, po toj logici bolje je izabrati manipulaciju. S druge strane navode se argumenti koji opovrgavaju ovu pretpostavku. Prva pretpostavka je da u savremenom društvu nema više ideala za koje se vredi boriti i koje treba odbraniti. Druga pretpostavka zasniva se na stanovištu da je manipulacija karakteristična samo za totalitarna društva i da postepeno nestaje sa demokratizacijom društvenog života. Treća pretpostavka dopušta postojanje manipulacije, ali znatno ublažava njene posledice ističući da je javno mnjenje odraslo i postalo kritičnije. Smatra se da javnost kojom se pokušava manipulirati može u velikoj meri da takve obrasce odmah dekodira.

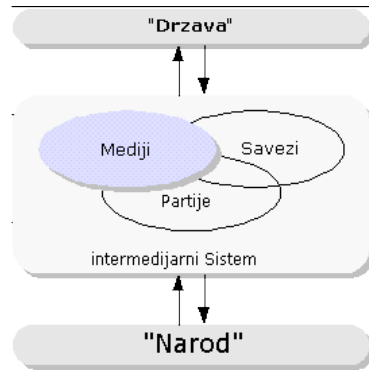
Moć svetskih medija i manipulacija medijima imali su presudnu funkciju u donošenju važnih političkih odluka u poslednjih 100 godina, što je naročito došlo do izražaja u drugoj polovini ovog veka. Kao dokaz ovoj tvrdnji poslužili su primeri iz II svetskog rata, Koreje, Vijetnama, Zalivskog rata vođenog 1990. i 2001. protiv Iraka i Sadama Huseina u pridobijanju sopstvenog javnog mnjenja za ostvarenje planiranih ciljeva, te potonjeg građanskog rata vođenog na području eks-Jugoslavije.

Tehnika je postala moćan instrument moderne vlasti: ona je omogućila koncentraciju moći u rukama tehničke, kulturne i političke uprave, masovnu proizvodnju i potrošnju koje se automatski šire, podčinjavanje ljudi metodom školovanja, kontroli i manipulaciji.

To su najvažnija obeležja duha savremene tehničke civilizacije u kojoj se tehnika ne shvata kao nešto tehničko već kao jedan način egzistencije povezan s naukom i industrijom. Promenom načina vođenja ljudskog života, načina uređenja ljudske zajednice, promenjena je svrha i percepcija umetničkog dela. Lepota se shvata kao plod subjektivnog doživljaja i ne pripada predmetu kao takvom. Sfera estetskog postala je najšire područje za različite vrste ispoljavanja relativizma i subjektivizma. Razvojem saznanja i ljudske moći, savremeni svet počeo je da tone u noć nihilizma i da gubi smisao za sve što ima pečat individualnosti. U takvom svetu sve se, pa i sfera duhovnih vrednosti, svodi samo na ono što je korisno i delotvorno. Politički značaj novih medija ne sastoji se samo u demokratskom nahodjenju, u mnoštvu ravnopravnih informacija iz različitih izvora koje stvaraju plodnu zbrku u svesti recipijenta i tako omogućuju slobodu njegovog izbora i odlučivanja već i u njihovoj mogućnosti da obmanu kako preobiljem informacija, brzinom i izmenom podataka, tako i njihovoj spremnosti da falsifikuju i proizvode činjenice u cilju najgrublje političke manipulacije svetskim javnim mnjenjem.

Danas se jezik medija promenio, sazeo je i to je jedan od razloga zašto "niše", prostori koje je moguće pridobiti za promociju marginalnih i edukativnih sadržaja, više ne postoje. Drugi razlozi se mogu pronaći u uplivu kapitala i komercijalizaciji televizije kao najvećeg medija, gde se na edukativni sadržaj sve više gleda kao na nešto neinteresantno i neprofitabilno. Upravo to danas određuje televiziju više kao "sredstvo manipulacije" nego kao "sredstvo demokratizacije" i emancipacije (P. Burdije), što je dugo bilo predmet mitologizacije ovog medija.

Mediji se često nazivaju "četvrta sila" u državi (pored egzekutivne, legislativne i jurisdiktivne), a moderne demokratije se nazivaju "medijske demokratije". Šta se skriva iza ovakvih naziva? Kakvu to moć zaista imaju mediji? Kako se može opisati njihova funkcija u interakciji svih delova intermedijarnog sistema? Na sledećoj slici su skriveni odgovori na ova pitanja:

Slika 1. Model funkcionisanja medija u državi

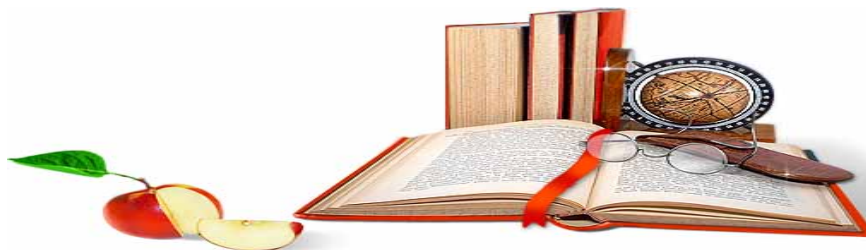
Politika u modernim državama i u masovnim društvima nije više moguća bez pomoći masovnih medija. Nije više slučaj kakav je bio u antičkoj Grčkoj, gde su se građani mogli sakupiti na trgu da bi diskutovali o odluci koju treba doneti.

Politika se sada usvaja i prosleđuje putem masovnih medija. Ono što mi, na primer, znamo o politici naše zemlje uglavnom smo saznali putem televizije, radija ili novina. Zbog toga mediji u intermedijarnom sistemu imaju jako važnu ulogu. Savezi i partije bave se radom sa javnošću, što znači da oni ciljano pokušavaju iskoristiti medije. Na ovom primeru se još jasno vidi koliko su jedan sa drugim povezani delovi intermedijarnog sistema.

**---- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU WWW.MATURSKI.NET ----**

**WWW.SEMINARSKIRAD.ORG
RAZMENA LINKOVA - RAZMENA RADOVA
RADOVI IZ SVIH OBLASTI, POWERPOINT PREZENTACIJE I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJALI.**

**WWW.SEMINARSKIRAD.ORG
WWW.MAGISTARSKI.COM
WWW.MATURSKIRADOVI.NET**

NA NAŠIM SAJTOVIMA MOŽETE PRONAĆI SVE, BILO DA JE TO [SEMINARSKI](#), [DIPLOMSKI](#) ILI [MATURSKI](#) RAD, POWERPOINT PREZENTACIJA I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJAL. ZA RAZLIKU OD OSTALIH MI VAM PRUŽAMO DA POGLEDATE SVAKI RAD, NJEGOV SADRŽAJ I PRVE TRI STRANE TAKO DA MOŽETE TAČNO DA ODABERETE ONO ŠTO VAM U POTPUNOSTI ODGOVARA. U BAZI SE NALAZE [GOTOVI SEMINARSKI](#), [DIPLOMSKI I MATURSKI RADOVI](#) KOJE MOŽETE SKINUTI I UZ NJIHOVU POMOĆ NAPRAVITI JEDINSTVEN I UNIKATAN RAD. AKO U [BAZI](#) NE NAĐETE RAD KOJI VAM JE POTREBAN, U SVAKOM MOMENTU MOŽETE NARUČITI DA VAM SE IZRADI NOVI, UNIKATAN SEMINARSKI ILI NEKI DRUGI RAD NA LINKU [IZRADA RADOVA](#). PITANJA I ODGOVORE MOŽETE DOBITI NA NAŠEM [FORUMU](#) ILI NA

maturskiradovi.net@gmail.com